

Jan Skokan - scénář k rozhlasové reportáži

Pan Skokan se narodil 26.5. 1928 ve Štědrákově Lhotě. Když mu bylo 11 let, začala druhá světová válka.

2.sv válku jsem prakticky prožíval jako pomocnej dělník v obchodě v Olšanech.

V lesích na Olšanských horách se schovávali partyzáni.

Tady v naší oblasti byli partyzáni po tech lesích, no a já sem byl zaměstnanej v těch Olšanech a tam byla taky skupina partyzánů a jsme jim nosili jídla, chleba, jsme vždycky dávali jídlo do ruksaku a šlo se na olšanský hora. No a tady ve Štědrákově Lhotě, tam bylo taky asi 5 nebo 6 partyzánů a ty byly po tech bunkrech v lese.

I když byla teda válka, tam byl klid ve Štědrákově Lhotě, až teda na ten konec té války, když se tam objevili teda ti Němci.

Během osvobozování našeho území Němci ustupovali před sovětskou armádou. Kvůli strachu ze špatného zacházení se zajatci se raději nechávali zajmout Američany.

5.května 1945 proběhlo povstání v Praze a o den později proběhlo menší povstání i ve Štědrákově Lhotě.

Jelo auto s Němcema, a chtěli ubytování ve Štědrákově Lohotě. Ti partyzáni, jak viděli, že jede to auto, tak po něm začali střílet.

To auto asi zřejmě poškodili tou střelbou, a zůstalo stát pod prvním statkem ve Štědrákově Lhotě.

Odpor si Němci nenechali líbit.

Jakmile jsme slyšeli teda, že ta obrněnka jede, tak jsme honem utíkali pryč, a všichni do lesů. A já jsem utíkal přes takovej kopeček a nade mnou stříleli z kulometu z té obrněnky, tak měl jsem kliku, že mě netrefili. No a ta obrněnka, jak teda dojela k tomu autu, tak a vystřelila granát na ten první statek, těsně před domovní dveře.

Za trest se Němci rozhodli vypálit Štědrákovu Lhotu.

A protože se teda tam vybraly ty zbraně, partyzáni z toho auta, tak Němci chtěli vypálit Štědrákovu Lhotu. V Hosticích, tam vzali asi dvacet rukojmích.

V Rudě byl starostou, jmenoval se Faltner.

A zabránil tomu, že teda nevypálili tu Štědrákovu Lhotu a nakonec ty rukojmí taky propustili. protože neměli čas, honem teda utíkali před tou ruskou armádou.

Po komunistickém převratu se Skokanovi bránili vstupu do družstva, nakonec k tomu ale byli donuceni. Jako nedůvěryhodný občan nemohl pan Skokan nastoupit na vojnu, ale byl v roce 1949 zařazen do 55. pomocného technického praporu v Ostravě a byl nasazen v dole "Fučík", kde strávil dva roky.

Po vojně byl zaměstnán v Okresním stavebním podniku v Šumperku, oženil se a přestěhoval se s rodinou do Temenice, kde žije dosud.

I po letech se pan Skokan rád schází s bývalými členy PTP.